

ikke en Gang een korporlig Afstraffelse om Maaned for hver Klasse her i København. Ja, det er meget rigtigt, naar man tager Tallene for sig; men det, jeg har fremhævet, er, at der i denne By findes nogle Skoler, hvor man prygl ganske urimeligt, andre Skoler, hvor der kun prygles lidt, og nogle, hvor man slet ikke prygl. Det var den højtærede Minister jo ogsaa inde paa i Fjor, idet han gjorde opmærksom paa, at der var een Skole, hvor man havde tildelt Børnene 878 Afstraffelser i et Aar, medens en anden Skole kun havde tildelt 8; ja, der er for øvrigt en Skole, der kun har 1 Afstraffelse, og det er tilmed en af de allerstørste Skoler, der søges af ca. 1,400 Børn. Dronningsgades Skole møder kun med 8, derfra er der et Spring op til Charlotte-gades Skole, der møder med 70, Prinsesse-gades Skole har derimod kun 23; men i Baadsmansstrædes Skole møde de med 878 til Trods for, at den er en af de mindste Skoler i Byen. Den ligger i et udpræget Fattigkvarter; det er Børn, som blive meget overanstrengte, der saaledes ere Genstand for mange Gange unødige Lidelser. Det er meget karakteristisk at se, at det netop er de Skoler, hvor de fattigste Børn undervises, der uddele det største Antal Prygl. Her have vi den størst mulige Vilkaarlighed. Den Opfattelse, jeg gør gældende, er, at naar der er Skoler, hvor man er i Stand til at haandhæve Disciplinen med slet ingen eller ganske faa legemlige Afstraffelser, er Beviset ført for, at man ikke behøver alle disse mange Straffe, som ere tildelte af enkelte af de københavnske Skoler. Og derfor mener jeg at have Ret til at sige, at det kun er et Mindretal af Lærerne og Lærerinderne, der ere simple og raa i deres Opdræden overfor Børnene. Der er et Flertal af Lærerne, der ere gode, og dette Flertal bør for Standens egen Skyld være med til at irettesætte de daarlige Elementer. Det maa ikke kunne gentages, hvad der er sket i flere Tilfælde, og som jeg nævnte et Eksempel paa i Fjor. Da vakte det ikke megen Opmærksomhed. Jeg havde en Dreng henede i Rigsdagens Lokaler, og samtidig havde jeg en Læge og enkelte Rigsdagsmænd med, som saa paa denne Dreng, der havde faaet tildelt en Afstraffelse, ikke fordi det, han havde gjort sig skyldig i, var en raa Forseelse. I Skoletimen havde Lærerinden fortalt en Historie fra et gammelt Munkekloster i Arkona om, at Munkene, naar de gjorde rent, stak Hovedet ud af de aabentstaaende Vinduer. Dette fortalte hun paa en saadan Maade, at vedkommende Dreng lo. Hun

følte derved sit Fortællertalent krænket, hvilket jeg ikke kan forstaa, da Historien skulde vække Latter. Drengen fik tildelt 13 Slag af Spanskrøret. Lægeattesten, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse, lød saaledes: „D. 18.—10.—10. Ved et Besøg, som jeg Onsdag den 12. Oktober 1910 aflagde i Rigsdagen, anmodede Folketingsmand Sabroe mig om at se paa en Dreng (10 Aar gammel), hvis Familie havde henvendt sig til ham. Drengen var 2 Dage forud bleven pryglet af Inspektøren paa Skolen, og Familien mente, at denne Afstraffelse havde været meget haard. Vi lod, i Overværelse af 3 tilstedeværende Rigsdagsmænd, Drengen blotte Ryggen. Man saa da, at Huden over hele Lændepartiet var ophovnet og blaalig — rødt farvet og gennemtrukken af tværgaaende blodunderløbne Striber. Der fandtes i det hele Mærker efter 13 Slag, som alle maa være førte med stor Kraft, idet hvert Slagmærke i hele sin Længde (15 Centimeter) var kendetegnet ved Blodudtrædning i Vævets. Kun tre af Slagene havde ramt de bløde Dele af Sædet; de øvrige vare førte over Lænde- og Nyreregionen. De laa her saa tæt, at jeg først Dagen efter, da Hævelsen var falden noget, med Sikkerhed kunde skille de enkelte Striber fra hinanden og tælle dem”. Vedkommende Skolemand, der har pryglet denne Dreng — Drengen var kirtelsvag og fra et meget fattigt Hjem, han var Bydreng og sled og slæbte fra Morgen til Aften —, er der ikke blevet tildelt nogen Art af Røffel. Det glædede mig, at den højtærede Justitsminister sagde, at han ikke vilde taale, at Arrestanter bleve slaede, eller at anholdte bleve slaede af Politibetjente. Det vilde have glædet mig, om den højtærede Kultusminister kunde have stillet sig ved Siden af den højtærede Justitsminister og sagt: Jeg vil, saa vidt min Indflydelse rækker, ikke taale, at Børn blive straffede paa en raa Maade.

Inden jeg slutter, maa jeg angaaende denne Sag sige, at det er jo kun Spanskrørsslag, som blive tilførte Protokollerne, og det er meget tvivlsomt, om netop alle de Spanskrørsslag, som blive uddelte, ogsaa komme i Protokollerne. Ørefigener, Dask paa Hovedet, Trækken i Haaret og forskellige andre korporlige Afstraffelser blive ikke bogførte, og det er min Overbevisning, grundet paa Erfaring, at der finder en Mængde meget raa Afstraffelser Sted udenfor de egentlige Spanskrørsslag. Jeg tror i det hele taget, at der trænges til, at det af den offentlige Mening og ogsaa her fra Rigs-